

paragraf, og da der var to Jurister i Udvalget, bad vi disse om at forme Aagerparagraffen.

Niels Petersen: Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skal jeg kun sige, at selvfølgelig kunde det radikale Venstre ikke ved egne Kræfter gennemføre Aagerparagraffen; det, jeg sagde, var, at i Udvalget blev Aagerparagraffen formuleret af os og fik Tilslutning; det glædede mig, at der ogsaa kom Tilslutning fra det konservative Folkeparti, og det glæder os, at der vedblivende er Tilslutning dertil fra det konservative Folkepartis Side. Andet og mere er der ikke at sige om den Ting.

Maa jeg derefter sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, at det i og for sig er overflødig, at han gør mig opmærksom paa, at selv om det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, hvad det forhaabentlig hurtigt gør, kan frivillige Overenskomster alligevel afsluttes. I det Lovforslag, som blev indbragt af mit Parti den 11. Marts, havde vi derfor netop strøget den Paragraf, der omfattede de frivillige Overenskomster. Men det, at vi finder det uheldigt, at Paragraffen bliver staaende, er ikke det samme som, at disse frivillige Overenskomster ikke gør større og større Ulykke, jo nærmere man kommer det Tidspunkt, da Huslejereguleringen ophører; det gælder for Københavns Vedkommende, at jo nærmere man kommer det Tidspunkt, jo vanskeligere har Lejeren ved at modsætte sig en frivillig Overenskomst, naar Ejeren siger til ham: Hvis du ikke frivillig gaar ind paa denne Lejeforhøjelse, saa husk paa, at det Tidspunkt, hvor Huslejeloven ophører — og for Resten ogsaa Tidspunktet for Ophør af de regulerende Bestemmelser, der da bliver tilbage, og som langt fra vil være fyldestgørende —, ikke ligger saa langt ude i Fremtiden; hvis du ikke frivillig gaar med, ved du, hvad der venter dig, naar Tidens Fylde kommer, og Tidens Fylde er ikke saa langt borte. Det forekommer mig ret forstaaeligt for enhver, hvordan det virker.

I øvrigt er Storkøbenhavn ikke det eneste Sted, desværre, hvor der hersker Bolignød; det samme gælder mange større Byer, hvor Nævnene netop allerede er ophørt den 1. Maj, hvor det Interregnum, jeg talte om, er indtraadt. Derfor siger jeg, at for hver Dag, der gaar, inden vi faar gennemført dette Lovforslag om Forlængelse af Huslejeloven, desto større Udsigt er der til Indtræden af katastrofale

Tilstande. Under alle Omstændigheder vil Forholdene let forme sig paa en saadan Maade, at den vedkommende Lejer frivillig maa gaa ind paa, hvad han overhovedet kan betale. Bortset fra Aagerparagraffen vil det være det eneste Hensyn, som den Art Ejere, hvoraf der utvivlsomt er kommet mange i de sidste Aaringer, i deres Ræsonnementer vil gaa ud fra: hvor højt kan Lejen overhovedet skrues op? Det er der, Faren truer.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at fremhæve, at det er jo med Grundejere som med andre Mennesker, der kan findes gode og mindre gode mellem dem. Og der findes utvivlsomt endnu en Stamme af de gamle Grundejere, som vi kendte for en 20—30 Aar siden, hvor Forholdene her i København ikke sjældent var saaledes, at Ejendommene gik i Arv i Familien. Fra disse Folks Side var der ingen Fare for, at Adgangen til at skruer Lejen op vilde blive benyttet paa en, lade mig sige, uhyggelig Maade. Men hele den Spekulationsperiode, vi har været inde i, har ogsaa virket paa dette Omraade, og den Stab af gamle Grundejere, der fandtes i Lighed med Jordejerne paa Landet, er utvivlsomt blevet formindsket i meget væsentlig Grad i de sidste Aaringer.

Som allerede nævnt vil enhver Forsinkelse i Gennemførelsen af dette Lovforslag utvivlsomt have meget uheldige Følger, og det vil blive meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at raade Bod derpaa, hvis vi først skal i Færd med en Overvejelse af Huslejelovgivningen til Efteraaret. Jeg beklager derfor, at man fra konservativ Side ønsker Forslaget henvist til et Udvalg, men jeg haaber, at Udvalgsbehandlingen maa blive kort, og at Lovforslaget maa blive gennemført hurtigst muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Johannes Lou, fremkom med nogle Udtalelser om de københavnske Byggehaandværkere, der maatte virke nedsættende, men som dog ikke var ledsaget af nærmere Forklaringer eller Beviser. Han sagde, at der var uheldige og beklagelige Forhold mellem Murerne og Tømrerne her i København, og han anbefalede Førerne at bringe dem til Ophør. Jeg vil gerne spørge, hvad